

Արդի քաղաքակրթությունը և գրականությունը. ինքնամեկուսացում թե՛ բաց սահմաններ

- Գրական փուլը կամ առանձին գրական ստեղծագործությունը ինքնին հեղափոխություն է, որքանով ժխտում և հակադրվում է նախորդներին՝ գոյություն ունեն, եթե տարբերվում են մյուսներից
- 80-ական թթ. գրականության միտումը այլախոհության, միաձևության հաղթահարման, գրականության ազատականացումը նախքան քաղաքական համակարգի փլուզվելը

- Հետխորհրդային գրականությունը սահմանային իրավիճակում՝ ազատություն և մշակութային մեկուսացված ընթացքի ժառանգում
- Մշակութային հետամնացության զգացողությունը և մշակութային բաց սահմանների անհրաժեշտության գիտակցումը
- «Տարիներ շարունակ մեր մշտական պտույտն է Ազգավաքարի ներսում»

- Գրականությունը ընթուստանում է ազգային-հայրենասիրական իմպերատիվի իշխանության դեմ՝ ապազգայնացումը՝ գեղագիտական սկզբունք և աշխարհայացք

- «Հայ պոեզիայի անթուղոգիա»
Պանդուխտ հայը
Դեպի Մասիս
Հեյ, ջան հայրենիք

Ես հոգնել եմ հայ լինելուց

- Ազգային-պատմական հիշողության «կապանքների» թոթափում, ազգային ինքնագիտակցության մաս կազմող հեղինակությունների տապալում

- Սիսթեմ օֆ դաուն լսելը = եղեռնի թանգարանին
- Ես չեմ ուզում խոսել հայերեն
- Ես չեմ պառկել Տիգրան Մեծի հետ

- Անհատը և նրա ազատությունը՝ գրականության գերակա արժեք, գրականության ընկալումը որպես գրողի բացարձակ ազատության և ինքնիշխանության տարածք
- Գրական կերպարը կտրվում է ազգային, սոցիալական, պատմական կապերից, անհատի կենսաբանականացումը, էրոտիզմը որպես «մարդու մարմնի չափով միակ արվեստ»
- Իմ գրականությունը իմ ազատությունն է
- Ես պատասխանատու չեմ որևէ մեկի առաջ

- Ազգային գիտակցության մեջ քարացած ավանդական ընկալումները, հայ կնոջ ավանդական կերպարը գրականության թիրախ, սրբագործված ավանդույթների դեմ ընդվզումը
- Քննադատության հակազդեցությունը, մեղադրանքը «համամարդկային սեքսի ոլորտներում սավառնելու համար», գրողները համարվում են «գլոբալիզացիայի զոհեր», ազատությունը և գլոբալիզացիան փոխբացառող երևույթներ են

- Իմ հայրենիքում կանայք քշված են խոհանոց
- Ես կրակը չեմ ընկել իմ կուսաթաղանթի ձեռքը

- Գրականության մեջ լեզվական տաբուների հաղթահարման փորձը, գրականությունը փորձում է վերացնել գրականության և փողոցի լեզվի սահմանները
- Գրողը հասարակական գիտակցությանը պարտադրվող լեզվական կայուն արտահայտությունների մասին
- Հայր մեր, որ շշում ես
- «մեծ աղետ», «պայծառ ապագա», «անցումային տարիներ», «ողբերգական իրադարձություններ»

- Գրականությունը ազատ լինելու հնարավորություն
- Գրողի՝ ընթրստ լինելու համարձակության, հասարակության մեջ այլ կարծիքի կրող լինելու կարևորությունը